

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

לפני כבוד השופט שאול שוחט, סג"נ -אב"ד

כבוד השופטת עינת רביד

כבוד השופט נפתלי שילה

מעוררת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד לוליק אסל

נגד

משיב פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אסי סגל

פסק דין

1

2

השופטת עינת רביד:

3 ערעור על פסק דין מיום 5.4.2020 של בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו (תלה"מ-51455-
4 03-17, כבוד השופט ארז שני) בגדרו נפסק, שהמערערת תפצה את המשיב בסך של 150,000 ₪
5 בשל העילות הבאות: לשון הרע, ניכור הורי, נגישה, רשלנות, חוסר סבירות וחוסר תום לב וכן
6 תשלם לו הוצאות בסך של 30,000 ₪.

7

הרקע בתמצית

8 1. המערערת והמשיב נישאו ביום XXX ונולד להם ילד ביום XXX (להלן: הקטין). כשהיה
9 הקטין כבן 3 שנים ביקשה המערערת להיפרד וביוני 2011 הגישה תביעה לקבוע שהמשמורת
10 על הקטין תהיה בידיה וכי המשיב יראה את הקטין "תחת פיקוח במרכז קשר ולאחר שיקבל
11 הדרכה הורית" תוך שביקשה להורות על הגשת תסקיר (תמ"ש 20716-06-11). בכתב
12 התביעה באותו תיק ראשון מיוני 2011 מתרצת המערערת את תביעתה להסדרי שהות של
13 המשיב רק תחת פיקוח ובמרכז קשר בטענה, שהאב שותה לשכרה וסובל בעיות נפשיות
14 הנזקק לטיפול פסיכיאטרי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

2. ביום 23.1.2012 הוגש תסקיר ע"י עו"ד לסדרי דין בעיריית XXX באשר להסדרי שהות. לאחר שהעובדת הסוציאלית נפגשה עם שני הצדדים ובחנה כל הנדרש ואת חששות המערערת בדבר שתייה לשוכרה של המשיב, המלצות התסקיר היו: "היות והאשמות (המערערת) כלפי (המשיב) קשות מאוד, אנו סבורים כי יש מקום לקביעת הסדרי הראיה בשלב ראשון במרכז הקשר וזאת כדי להשיג 2 מטרות:
1. (המשיב) בינתיים יערוך בדיקות לנוכחות אלוהול בגופו למשך חודש.
2. (המשיב) יגיע למרכז הקשר עם אמו החל מהמפגש השני, כדי שנתחיל את תהליך ההיכרות של (הקטין) עם משפחתו המורחבת מצד האב.
- לאחר 4 מפגשים במידה ותוצאות הבדיקות של (המשיב) יצאו שליליות, ניתן יהיה לקבוע את הסדרי הראיה בין (המשיב) ל(קטין) כשעתיים באמצע השבוע באחד מהימים שמרכז הקשר פועל כאשר המרכז ישמש כמקום להעברה ולהתרשמות בזמן ההעברות. במקביל ימשיכו להתקיים המפגשים בימי שישי בצהריים בנוכחות (המערערת). בהדרגה ולאור ההתרשמות ניתן יהיה להרחיב את המפגשים...".
3. ב- 22.3.2012 ניתן תסקיר משלים בגדרו התברר כי הסכסוך בין ההורים רק הולך ומעצים, כאשר הקטין סובל במיוחד, משום שהוא חולה במחלת עור, אשר מחמירה כתוצאה מהלחץ הנפשי. בית משפט קמא קבע כי ההורים יחלו הדרכה הורית על מנת להקל מהמתח ולאפשר שיח הגיוני ורציונלי.
4. בתסקיר משלים ממאי 2012 דווח שהצדדים לא החלו הדרכה הורית משום שהמשיב טען, שאין לו יכולת כלכלית, ולטיפולים ללא עלות היה תור ארוך. עוד דווח שהמשיב הגיש שתי בדיקות מיולי 2011 וממרץ 2012 המצביעות על תפקודי כבד תקינים, אולם מתבקש לקבוע בדיקה רציפה במשך חודש, כפי שהומלץ בתחילה. כמו כן, בשל נוכחות המערערת במפגשים החיצוניים של המשיב עם הקטין הומלץ על מפגשים של המשיב עם הקטין במרכז קשר ללא נוכחות המערערת.
5. לאחר דיון וחקירת העובדת הסוציאלית ביום 15.7.2012 נערך תסקיר נוסף בספטמבר 2012 ובו עודכן בית המשפט כך:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

- 1 "בדיקות אלכוהול : בידי אישורים רפואיים עדכניים מתאריך 20.8.2012 ו- 3.9.2012
2 החתומים על ידי רופאת המשפחה של (המשיב). מהאישורים הרפואיים עולה כי המשיב
3 מוכר לרופאה כ-5 שנים, "לא ידוע כשותה אלכוהול... בדיקות מעבדה של תיפקודי כבד
4 תקינות... הפציינט נקי מאלכוהול". עוד עולה מהאישורים, כי נערכו 3 בדיקות ואין צורך
5 בהמשך הבדיקות, היות ו"תיפקודי כבד יכולים להשתנות רק פעם ב- 4 חודשים".
- 6 בעניין זה התקבלה פנייה של (המערערת) באמצעות עו"ד יורם פרי, לפיה "(המשיב) לא היה
7 ב- 4 בדיקות שבועיות לבדיקת אלכוהול...זאת בניגוד להחלטת בית משפט...".
- 8 עוד עלה מהעדכון כי המשיב אמור להתחיל הדרכה הורית ואופשרו מפגשים בין המשיב
9 לקטין מחוץ למרכז הקשר.
- 10 6. בפברואר 2013 הוגש תסקיר מעדכן נוסף בו צוין כי נושא האלכוהול "הורד" מהפרק ובאשר
11 לטענת המערערת על בעיות נפשיות של המשיב, הרי לא התקבל כל אישור רפואי מרופא
12 המשפחה או מפסיכיאטר המעיד על מצב נפשי קשה/בעייתי אצל המשיב אשר עלול למנוע
13 קביעת מפגשים עצמאיים בינו לבין הקטין.
- 14 כך נכתב בתסקיר: "מאז הפרידה בין ההורים, (הקטין) נפגש עם אביו באופן מצומצם ביותר:
15 בהתחלה בתדירות של פעם בשבוע למשך שעתיים בנוכחות אמו בגינה/בקניון/פינת ליטוף.
16 בהמשך המפגשים עברו למרכז הקשר הורים ילדים לימי חמישי במשך שעה ומאוחר יותר
17 מרכז הקשר הווה מקום מעבר, כשהאב יוצא עם (הקטין) למפגש עצמאי למשך שעתיים.
18 למעשה, הסדרי הראיה המצומצמים התקיימו בשל טענותיה של האם כי המדובר באב העלול
19 לסכן את בנם הקטין: (המערערת) האשימה את (המשיב) בשימוש מופרז באלכוהול, בחשש
20 למחלה נפשית, כגון דיכאון, בניסיונות אובדניים ובהיעדר טיפול בקטין לאורך שנות
21 נישואיהם. (המערערת) טענה כי קביעת מפגשים עצמאיים בין (המשיב) לקטין מהווה
22 סיכון מידי עבור הקטין וברגע שיקבל את (הקטין) למפגשים עצמאיים, (הקטין) יהיה בסכנה
23 מידית."
- 24 ובהמשך מודגש במקור: "למעשה לאורך הכרותינו עם בני המשפחה הנ"ל, חווינו פער
25 משמעותי בין הצגתה של (המערערת) את (המשיב) כאדם, המסוכן לבנם ובהתאם לכך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

1 נדרשים הסדרי ראייה בפיקוח, לבין התרשמותה של העובדת הסוציאלית לסדרי דין המלווה
2 את בני המשפחה וכן התרשמותן של רכזת צוות סדרי דין ועו"ס במרכז הקשר את (המשיב)
3 כהורה שזקוק לשיפור תפקודו ההורי, אך אינו מסוכן לבנו."

4 התסקיר מוסיף ומתאר כי המערערת לאורך כל התקופה הציפה את העובדת הסוציאלית
5 בפניות והרבתה לפנות לגורמים נוספים כל אימת שחשה כי העובדת הסוציאלית שוקלת
6 להרחיב את הסדרי הראיה. כך פנתה בתלונות בלתי פוסקות כנגד התנהלותה של העובדת
7 הסוציאלית לגורמים שונים (כגון שר הרווחה, מנהלת אגף הרווחה בXXX) ואמצעי
8 התקשורת. ונכתב כך: "(המערערת) הפעילה לחץ מסיבי על מנת שלא לאפשר את יציאתו
9 של (המשיב) למפגשים עצמאיים עם (הקטין) בטענה כי התרשמות העובדות הסוציאליות
10 מוטעית ו"עלול לקרות אסון".

11 בסוף התסקיר מצוין כי המשיב עבר סדנא להורים גרושים, הקטין מטופל על ידי פסיכולוגית
12 של קופת חולים. הומלץ כי המשיב יוכל לקחת את הקטין יום נוסף אחת לשבועיים ובהמשך
13 תישקל הרחבה נוספת.

14 7. אירועי חודש ספטמבר-אוקטובר 2013 - לאחר שהעובדת הסוציאלית הודיעה לצדדים כי
15 בכוונתה להרחיב את זמני השהות כך שהקטין ילון אצל המשיב בסופי שבוע, החלה סדרת
16 פעולות שכללה טענה שהקטין חולה ולכן אי אפשר לקחתו, העברת הקטין לבית סבתו והגשת
17 תביעות הדדיות בעניין הטרדה מאיימת.

18 בהמשך לדברים הללו, באוקטובר 2013, טענה המערערת בפני העובדת הסוציאלית כי הקטין
19 סיפר לסבתו, אימה של המערערת, כי המשיב נוגע באיבר מינו, ובהמשך הקטין בליווי
20 המערערת סיפר זאת לגננת שלו שהזמינה עו"ס חוק נוער. באותו יום שלחה אימה של
21 המערערת מכתב למנכ"ל משרד הרווחה ובו תיארה את פגיעתו של המשיב בקטין. לקטין
22 נערכה חקירת ילדים והמשיב הוזמן לחקירה בה הכחיש בכל תוקף פגיעה כלשהי בקטין.
23 חוקרת הילדים לא יכלה לקבוע מהימנות והתיק נדון לגניזה. בתסקיר נקבע כי למרות
24 שהמערערת מסרבת להרחבת זמני השהות ומציירת את המשיב כמסוכן הרי שהמסקנה היא
25 שניתן להרחיב את זמני השהות. התסקיר גם מציין כי המערערת אינה מאפשרת לקטין ליצור
26 קשר מיטיב עם המשיב מעבירה לו מסרים שליליים לגביו ומתנהלת כאילו היא אפטרופסית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

- 1 יחידה. סופה של התלונה שהיא נסגרה "מחוסר אשמה" והעובדת הסוציאלית המשיכה
2 להמליץ כי יורחבו זמני השהות של המשיב עם הקטין.
- 3 8. אירועי חודש אפריל 2014 – המערערת דיווחה שהקטין מספר שאביו "נכנס עמו למקלחת
4 נועל את הדלת מסבן את איבר מינו במקלחת, מנשק אותו בכוח, מדגדג אותו עד שיוצא לו
5 פיפי במכנסיו". הגננת שוחחה עם הקטין והוא סיפר לה על מעשי אביו וכמה דקות לאחר
6 מכן התקשרה המערערת לשאול מה היה בשיחה. הקטין עבר חקירת ילדים, וגם לאחר המקרה
7 השני העובדת הסוציאלית המליצה על המשך זמני השהות כפי שהם, עד שהפרקליטות
8 החליטה אחרת. ביהמ"ש המחוזי החליט שביקורי הקטין עם המשיב יהיו בפיקוח. סופו של
9 דבר שהתיק השני נסגר על ידי הפרקליטות בנובמבר 2015 מ"חוסר ראיות" (ראו תסקיר מיום
10 16.9.2015, 5.1.2016, נספח "ט" לכתב התביעה בתיק 17-03-51455). אציין שבהחלטה מיום 16.9.2015
11 קבע כבוד השופט ארז שני כך: "משעה שכך ובאין בפני כל טעם ענייני להמשך קיומו של
12 פיקוח על סדרי הראיה, מורה אני על ביטולו של הפיקוח ואני אף מורה כי החל בתוך 14 יום,
13 יוכל בביצוע סדרי לינה של הקטין בבית האב, תוך שהזמן אשר יחלוף במשך 14 הימים יוקדש
14 על-ידי פקידת הסעד, ככל שתסבור שיש בכך צורך, להכנת הקטין להרחבת המפגשים."
15 (עמוד 6 להחלטה).
- 16 9. בתחילת 2016 נראה היה שהסכסוך שכך ושהצדדים מנהלים תקשורת טובה יותר (ראו
17 התסקיר הנ"ל). אולם באוקטובר 2016 שוב הוגשה תלונה על ידי המערערת כלפי המשיב
18 בשל אלימות נטענת כלפי הקטין ומאז לא היה הקטין בקשר עם אביו.
- 19 10. אין מחלוקת כי הקטין אינו בקשר עם אביו מאז שנת 2017 (מאז היותו כבן 8) ועד היום.
- 20 11. במרץ 2017 הגיש המשיב שתי תביעות.
- 21 האחת, לביטול מזונות הקטין בשל ניתוק מוחלט ממנו (תלה"מ 17-03-51503) אשר לה
22 הסכימה המערערת בתחילה לשישה חודשים (ראו פרוטוקול מיום 2.7.2017) ובהמשך
23 הוויתור על המזונות הפך קבע (ראו סעיף 4 לפסק דין מושא הערעור וכן פרוטוקול מיום
24 19.9.2019 בעמוד 45 שורה 18), כך שכיום המשיב אינו חב במזונות בנו שלמעשה נותק
25 ממנו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

1 השנייה, תביעה כספית בעילות של ניכור הורי, נגישה, לשון הרע, רשלנות והפרת חובה
2 חקוקה בשל התנהלות המערערת כלפי המערער (תלה"מ 17-03-51455), שבגדרה ניתן פסק
3 הדין מושא ערעור זה.

4 תמצית פסק הדין מושא הערעור

5 12. בית המשפט קבע כי "טענות הנתבעת הן לעניין האלכוהול, הן לעניין הדיכאונות והן לעניין
6 הפגיעה המינית לא אמת היו, ואין נפקא מינא אם נסגרו התלונות כולן מחוסר אשמה שמא
7 "רק" מחוסר ראיות." (סעיף 43 לפסק הדין).

8 וכך קבע גם: "ברור כעת כי טיעוני הנתבעת לעניין אלכוהוליזם או דיכאון אצל התובע היו
9 "ניפוח" מגמתי של אירועי מה בכך במקרה הטוב וכזב לשמו במקרה הרע, אך נשאלת
10 השאלה, האם באמת צריכה או יכולה היתה הנתבעת לטעון ובמרץ, בכל מקום אפשרי, כי
11 התובע פגע מינית בקטין בבחינת טעות שבתום לב?" (סעיף 49 לפסק הדין).

12 בהמשך הוא כותב: "למעשה, הדעת נותנת כי הנתבעת ואמה חברו על-מנת להרתיע את
13 התובע מקשר עם יוצא חלציו וככל שאמר הקטין דבר מה, לא חזר הוא אלא בדיעבד על
14 מידע אשר "שתלה" בו אמו ואולי אף סבתו." (סעיף 61 לפסק הדין).

15 13. כתוצאה מאותן קביעות עובדתיות נקבע בפסק הדין כי המערערת עוולה כנגד המשיב בעוולת
16 הנגישה, כיוון שההליכים, הפניות והתלונות של המערערת הסתיימו לטובת המשיב, ואף "לא
17 רק שאדם סביר לא היה נוהג כנתבעת, אשר בעצמה לא האמינה, כנראה, כי מדובר בעניין
18 רציני אלא שסביר כי מדובר בהתנהגות במזיד, שמטרתה הייתה להיפטר מנוכחות האב בחיי
19 הבן."

20 14. כמו כן נקבע כי המערערת עוולה כלפי המשיב בלשון הרע, כאשר פרסמה כי התובע ביצע
21 מעשים של פדופיליה ותקיפה לגורמים שאינם גורמים רלוונטיים כגון המשטרה ובית המשפט
22 וכי למערערת לא עומדות הגנות מכוח סעיפים 15 ו-16 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965
23 (להלן: חוק איסור לשון הרע).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

15. כך גם נקבע כי המערערת חייבת לפצות את המערער בגין היותה הורה מנכר, כאשר בשל
התנהלותה נותק הקשר בין המשיב לבין בנו. וכך היא גם אחראית ברשלנות ובהתנהגות
בחוסר תום לב.

16. בית המשפט קמא פסק פיצוי בסך של 150,000 ₪ בקבעו שהפיצוי הנפסק אינו צריך להיות
נמוך מזה האפשרי על-פי חוק איסור לשון הרע למשל, אך לא דווקא בסך המקסימאלי וכן
יש להביא בחשבון גורם הרתעה ופיצוי מוגבר.

תמצית טענות המערערת

17. המערערת מרכזת את טענותיה בניסיון לקעקע את קביעתו העובדתית של בית המשפט
בסוגיית הנגישה, תוך טענה כי המשיב הודה בחקירתו הנגדית בבית משפט קמא כי התקלח
עם הקטין באמבטיה פעם או פעמיים, וכי לו היה מודה בכך בחקירתו במשטרה כי אז היה
בכך משום ראיה מסייעת וניתן היה להעמידו לדין. לאור הודאת המשיב, טוענת המערערת,
כי יש לקבוע שהבסיס להגשת התלונות, היה בסיס איתן ולא מומצא, כזה המחייב כל הורה
לדווח על כך למשטרת ישראל בהיותו אחראי על הקטין.

18. המערערת הפנתה לכך שגם אם התלונה הראשונה נסגרה מ"חוסר אשמה" הרי התלונה
השנייה נסגרה מ"חוסר ראיות" והדבר מעלה באופן אוטומטי את הרף הראייתי הנדרש לצורך
הוכחת הטענה שהמדובר בתלונת שווא או במעשה בלתי סביר מצד הורה שהגיש תלונה כנגד
ההורה האחר של הילד. המערערת הפנתה לע"א 7246/14 פלונית נ' אורי דניאל (3.11.2014).

19. עוד טענה המערערת כנגד סיבת סגירת התלונה הראשונה בעילה של חוסר אשמה וטענה
שהדבר לא הוכח באמצעות מסמך.

20. אשר לסכום טענה המערערת שאף המשיב רואה את הסבתא, אימה של המערערת, כאחראית
ל- 80% מהמעשים ולכן יש לצמצם את הסכום הנתבע ל- 20%.

21. המערערת טענה כי טובת הקטין בתיק זה וטובתם של קטינים אחרים בתיקים אחרים, היא כי
כל אימת שמישהו פוגע בקטין, אפילו זה האב, תוגש תלונה במשטרה. לשם כך לטענתה יש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

1 להכריע כי הרף הראייתי הנדרש להוכחה כי הוגשה תלונת שווא הוא מעל לרף הרגיל הנדרש,
2 כפי הרמה בתיק פלילי או לפחות רמה ראייתית הנדרשת בטענות מרמה.

תמצית טענות המשיב

4 22. המשיב טען שערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בממצאים עובדתיים.

5 23. המשיב טען עוד כי המערערת פעלה בדרך של הסתה וניכור החל מתחילת הדרך ולמרות
6 שהדבר אובחן על ידי גורמי הרווחה ובית המשפט, הצליחה המערערת במזימתה והקטין
7 נותק מאביו, המשיב.

8 24. עוד נטען, שהמערערת בדתה את התלונות מליבה, אך ורק על מנת לסכל המלצות גורמי
9 רווחה והחלטות בית המשפט להרחיב את הסדרי השהות עם המשיב.

10 25. טענות המערערת מנותקות כליל מחומר הראיות ועדותה הייתה מלאה בסתירות מהותיות.

11 26. סקירת פסקי הדין שניתנו בגין ניכור הורי ותלונות שווא למשטרה מלמדת שהפיצוי שנפסק
12 בפסק הדין משקף את הנזק והחומרה ואין מדובר בפיצוי חריג ולא קרוב לכך.

דיון והכרעה

14 27. לאחר שבחנתי את הראיות, פסק הדין וטענות הצדדים, אציע לחברי שלא להתערב בקביעת
15 אחריות המערערת ובגובה הפיצוי שנפסק למשיב.

16 28. טענות המערערת בערעור הן כנגד הכרעות עובדתיות של בית המשפט קמא ובהן נוהג בית
17 המשפט של ערעור שלא להתערב. ראו ברע"א 9304/17 פלוני נ' שירביט **חברה לביטוח**
18 **בע"מ** (4.1.2018) והאסמכתאות שם. בית המשפט קמא שמכיר את המשפחה ואת סיפור חייה
19 וכבר דן במספר תיקים של אותה משפחה, הוא גם זה ששמע תיק זה ואת העדים שהעידו
20 בפניו והגיע למסקנה כי הוא אינו נותן אמון בגרסת המערערת, אשר, כדבריו, "פועלת ב"חוסר
21 מעצורים" כדי לשבש ולהכביד על ביצוע זמני השהות" (סעיף 51 לפסק הדין). והשאלה היא
22 האם מעשייה עולים כדי נגישה, לשון הרע, וניכור הורי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

29. בחינת התנהלות המערערת מתחילת הפירוד בין הצדדים מעלה, שהיא שמה לה למטרה
להוציא את המשיב מחייה בכל מחיר ולשם כך היה עליה להוציא את המשיב גם מחייו של
בנו, הקטין. לכך פעלה והצליחה.

30. לעניין הפרדת הקטין מהמשיב, שופכת אור הקלטה שצירף המשיב לכתב הגנתו בתביעה
הראשונה, שהגישה נגדו המערערת ובה טענה שיש להרחיק את המשיב מהקטין בטענות
שווא שהוא אלוהוליסט וסובל ממחלות נפשיות, ולכן מסוכן להשאיר הקטין בקרבתו ללא
פיקוח והוא נדרש לזמני שהות רק במרכז קשר (תמ"ש 11-06-2017). לכתב ההגנה שהגיש
המשיב באותו תיק ביולי 2011 הוא צירף הקלטה בגדרה נשמעות המערערת והסבתא (אימה
של המערערת) מאיימות על המשיב שלא יראה את הקטין אם יערים קשיים בדרכה של
המערערת לגט וחלוקת רכוש. בין היתר נאמר שם: "אתה לא תראה את הילד... אני נשבעת
לך, אני אקח אותו, אני אשים לך אותו באיזה, באיזה מוסד של הדתיים בירושלים, אתה תמות,
אתה לא תראה אותו. תזכור מה אני אומרת לך..." והמשיב אומר: "מאיימת עלי עכשיו שלא
אראה את הילד, שאם אני לא חותם", ואימה של המערערת עונה: "...לא תראה את הילד."
(עמודים 6-7 להקלטה, נספח 1 לכתב ההגנה). דהיינו כבר בתחילת הדרך, עוד לפני
הגירושין, מצאה המערערת שהקטין הוא כלי לשימושה כדי לאיים על המשיב בניתוק ממנו
וכך לגרום לו לפעול כפי שהיא דורשת. מי שמתנהלת כך אינה מכירה בזכותו של המשיב
לקשר עם בנו.

31. גם הגורמים המקצועיים שטיפלו במשיב, במערערת ובקטין במשך שנים הגיעו למסקנה
שהמערערת החליטה להוציא את המשיב מחייה ועל מנת לעשות זאת החליטה במודע
להוציאו גם מחיי הבן.

32. ראו בחקירת העובדת הסוציאלית, שטיפלה במשפחה שנים:

"בית המשפט: מה התרשמותך, נקמנות?

ת. לא הייתי אומרת בהכרח נקמנות. אני חושבת (שהמערערת) רצתה להוציא את (המשיב)

גם מחייה שלה וכחלק מהוצאתו מחייה היא צריכה הייתה להוציא אותו גם מחייו של

(הקטין)". (ההדגשה הוספה – ע' ר', עמוד 17 שורות 33-34 פרוטוקול מיום 14.1.2019,

עו"ס XXX).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

33. בית המשפט ואנשי הרווחה הגיעו למסקנה שכל פעם שניסו להרחיב את זמני השהות של
הקטין עם אביו הוגשה תלונה כזו או אחרת מצד המערערת.
34. הכול החל עוד בתביעת המשמורת הראשונה ביוני 2011 שם טענה המערערת להיות המשיב
אלכוהוליסט וסובל מבעיה נפשית, ולכן תבעה מבית המשפט לתת לה משמורת בלעדית על
הקטין והסדרי שהייה רק במרכז קשר ובפיקוח. שתי התלונות הראשונות של המערערת
התגלו כחסרות בסיס ונשללו לחלוטין. לא הייתה כל הוכחה לבעיות נפשיות וסוגיית
האלכוהול הוכרעה בבדיקות ובחוות דעת של קופת חולים. אין אלא להצטער כי נושא
האלכוהול "הורד מעל הפרק" רק בספטמבר 2012 (ראו תסקיר העובדת הסוציאלית) ועד אז
נדרש המשיב לראות את בנו בהגבלה ובפיקוח וזאת בשל תלונות שהוכח שאין להן כל בסיס.
במהלך הזמן הזה הלך מעמדו של המשיב אצל הבן והתערער מטבע הדברים, כאשר
המערערת אינה מניחה לו ליהנות מזמן שקט עם בנו, ממשיכה לבלוש אחריו בזמן הפגישות
ומסיתה את הקטין כנגדו.
35. לאחר שהעובדת הסוציאלית הודיעה לצדדים שבכוונתה להרחיב את זמני השהות כך שהקטין
ילון אצל המשיב בסופי שבוע, החלה המערערת בסדרת פעולות שכללה טענה שהקטין חולה
ולכן אי אפשר לקחתו, העברת הקטין לבית סבתו והגשת תביעות הדדיות בעניין הטרדה
מאיימת. בהמשך באוקטובר 2013 פנתה המערערת בתלונה כנגד המשיב בגין תקיפה מינית
של הקטין. לאחר שהתלונה נסגרה פנתה המשיבה בתלונה נוספת בדבר פגיעה מינית בקטין.
שתי התלונות נסגרו ולא הוגש כתב אישום. יש לציין שגורמי הרווחה שמכירים את המשפחה
במשך שנים לא מצאו להמליץ על צמצום זמני השהות של האב עם בנו, למרות התלונות.
36. נראה שנסיבות תיק זה, העדויות וההתרשמות של גורמי הרווחה המטפלים, בנוסף להתנהלות
המערערת, מעלים, שלמערערת הייתה מטרה ברורה מלכתחילה לנתק את האב מהקטין והיא
לא בחלה באמצעים לשם כך, לרבות פנייה בתלונות, שהתברר שאין להן בסיס. איני סבורה
שהמקרה שבפני הוא מקרה גבולי שבו יש ספק לעניין היות התלונות תלונות שווא.
השתלשלות האירועים, התנהלות המערערת מתחילת הדרך, כאשר ניסתה לנתק את המשיב
מהקטין בכל דרך אפשרית גם בהעלילה עליו אלכוהוליזם ומחלות נפש, אשר הופרכו (לרבות
באמצעות בדיקה פסיכיאטרית של המשיב, אשר נסתיימה ללא כל ממצא), מתיישבת היטב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

- 1 עם הצעד הנוסף, שננקט על ידה, כאשר ראתה שהתלונות הקודמות לא הועילו, שהיה הגשת
2 תלונות שווא בעלות גוון מיני כנגד המשיב. כך סברו אנשי המקצוע וכך קבע גם בית המשפט
3 קמא לאחר ששמע את העדויות. לו היו התלונות למשטרה מוגשות ללא שקדם להם האיום
4 על ניתוק מהקטין כבר בתחילת הדרך, התנהלות ראשונית שקרית של המערערת וטענות
5 השווא שלה (בדבר אלכוהליזם ומחלת נפש) שנועדו להצר את צעדי המשיב ולחבל בקשר
6 שלו עם הקטין, כי אז ניתן היה לומר שמבחינת נטל הראייה לא ניתן לקבוע שהתלונות
7 לפגיעה מינית הוגשו שלא בתום לב או בחוסר סבירות. אולם כאשר התנהלות המערערת
8 מלכתחילה מראה שמדובר ב"שיטה" של המערערת לניתוק הקטין, החל מתחילת הדרך, הרי
9 משלא הבשילו התלונות אפילו לכתב אישום וכאשר גורמי המקצוע האמונים על המשפחה
10 לא ייחסו לתלונות המיניות כל חשיבות ולא שינו בעקבות התלונות את הסדרי השהות של
11 האב עם הקטין מיוזמתם (ואף המערערת הודתה בחקירתה הנגדית שלא סברה שהמשיב הוא
12 סוטה מין, ראו עמוד 44 שורות 31-32 לפרוטוקול מיום 19.9.2019) הרי שסביר יותר שעסקין
13 בתלונת שווא במטרה להביא לניתוק האב מהקטין, ולכן בנגישה ולא בתלונה כנה או סבירה
14 בנסיבות העניין.
- 15 37. איני מתעלמת מטענות המערערת כי בחקירתו הנגדית בתיק המשיב הודה כי נכנס לתוך
16 האמבטיה עם הקטין לפחות פעמיים. אולם בדיקת החקירה הנגדית מעלה שהוא העיד שעשה
17 זאת כאשר הקטין היה בן "שלוש או ארבע, לפני התלונות בכלל." (עמוד 34 שורות 19-23
18 לפרוטוקול מיום 15.1.2019) ובהמשך: "ש. זאת אומרת, התשובה שלך בחקירה שהוא יושב
19 באמבטיה מלאה ואתה יושב לידו להשגחה, היא לא תשובה אמתית, אלא שקרית. ת. היא לא
20 שקרית. פה אתה מדבר שהילד כבר גדל." (שם, שורות 28-30). דהיינו השהייה המשותפת
21 באמבטיה הייתה כשהקטין היה בן שלוש בשנים 2011 ו- 2012 ולא בעת שהוגשו התלונות
22 באוקטובר 2013 ובאפריל 2014 כאשר הקטין היה בן חמש וחצי וכן שש. לגבי תקופה זו
23 העיד המשיב שישב מחוץ לאמבטיה והשגיח. לפיכך איני רואה בעדותו בבית משפט סתירה
24 לעדותו בחקירה במשטרה ואיני מוצאת בה תמיכה בתלונה שהגישה המערערת.
- 25 38. לעניין עוולת הנגישה אביא את סעיף 60 לפקודת הנזיקין במלואו:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

1 "נגישה היא פתיחתו או המשכתו של הליך נפל – למעשה, ובזדון, ובלי סיבה סבירה
2 ומסתברת – נגד אדם, בפלילים או בפשיטת רגל או בפירוק, וההליך חיבל באשראי שלו או
3 בשמו הטוב או סיכן את חירותו, ונסתיים לטובתו, אם היה ההליך עשוי להסתיים כך; אך לא
4 תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה
5 בהליכים."

6 לעניין סעיף זה ראו פסק הדין בע"א 245/86 ש. חסיד בע"מ נ' מדינת ישראל פ"ד מד(1) 640
7 (1990) שקבע:

8 "תנאי הוא שההליך "נסתיים לטובתו" של התובע בעילה זו, אך אין ללמוד מכך על היפוכו
9 של דבר, דהיינו, שהעובדה שההליך "נסתיים לטובתו" מעידה על היותו "הליך נפל". לעילה
10 זו רכיבים רבים, שראשון להם ואולי החשוב בהם הוא "זדון" ומשנהו "בלי סיבה סבירה
11 ומסתברת".

12 על מנת להוכיח את יסוד הזדון שומה על התובע להראות כי "קיים מניע נפסד לפתיחת ההליך
13 המשפטי שאינו עולה בהכרח בקנה אחד עם המטרה של אכיפת החוק" [ת"א (מחוזי מר')
14 5726-08-07 זילברבוים נ' מועצה מקומית גני תקווה (27.5.2009)]. בין היתר נסמך בית
15 המשפט באותו עניין על דבריו של עמוס הרמן בספר "מבוא לדיני הנזיקין", שלפיו "על מנת
16 להצליח בתביעת נגישה, על התובע להוכיח שהנתבע פעל בזדון, שהנתבע ידע שאין בסיס
17 עובדתי להאשמה, שהמניע שדחף אותו היה רצון להרע, להזיק ולפגוע, ולא הרצון לשמור
18 על החוק." (ראו בסעיף יח לפסק הדין).

19 39. בית המשפט קמא היה משוכנע שעסקינן ב"זדון" כאשר קבע: "לא רק שאדם סביר לא היה
20 נוהג כנתבעת, אשר בעצמה לא האמינה, כנראה, כי מדובר בעניין רציני אלא שסביר כי מדובר
21 בהתנהגות במזיד, שמטרתה היתה להיפטר מנוכחות האב בחיי הבן."

22 40. קריאת חקירת האם והסבתא, הסתירות שהתגלו בעדות המערערת גם בסוגיה מהותית למי
23 סיפר הקטין לראשונה על האירוע, וכן הבטחת "פרס" לקטין על עדותו בפני חוקרת הנוער,
24 ובעיקר התנהלות המערערת לאורך השנים (ואף של אימה של המערערת) מביאים למסקנה
25 שאכן עסקינן בנגישה מצד האם ועל כך מן הראוי שייפסק פיצוי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

41. טענת המערערת כי רק 20% מן האחריות להתנהלות מוטלת על כתפיה ואילו אימה אחראית
לנותר, אינה יכולה להפחית מאחריותה/ אמנם המשיב הגדיר את מערכת היחסים כ"בובה על
חוט" אך גם ציין ש"זה מעין האחד לשני. זה שתיהן יחדיו, היא מעבירה אליה והיא מפעילה."
ובהמשך: "שתיהן מפעילות אחת את השנייה" (עמוד 48 שורות 1-10). אך ברור שגם אם הן
מעודדות אחת את השנייה לפעולה בסופו של דבר האם פעלה כפי שפעלה ועל כך היא
מחויבת בפיצוי גם אם קיבלה עידוד, תמיכה וסיוע ממשי מאימה לפעול כך, אין הדבר מפחית
מאחריותה לעצם הפעולה. והעיקר, שהמערערת היא אפטרופא על הקטין והיא זו שאמורה
לקבל החלטות ותפקידה היה להניא את הסבתא ממעשיה, ומכאן שאין מקום להפחתת הפיצוי
בו חויבה המערערת בשל מעשי אימה של המערערת.

42. הפיצוי שצריך היה לפסוק בגין עוולת הנגישה, שבמקרה זה היה בנושא שהוא מן הגרועים
האפשריים, אשמת ביצוע עבירת מין כלפי בן, כאשר שתי תלונות הוגשו בעניין זה, ואף לא
אחת מהן הגיעה לכלל כתב אישום הוא 80,000 ₪.

43. אשר ללשון הרע, נראה שהיא מתייחסת בעיקר לכך שהאם פנתה לגננת של הבן, לתקשורת
ולאנשים בקבוצת תמיכה אליה שייך המשיב ופרסמה את תלונתה על מעשיו הנטענים של
המשיב וכן צעקה בפני השכנים כי המשיב הוא "פדופיל" ו"חולה נפש" (ראו עמוד 48 שורות
30-36 לפרוטוקול מיום 15.1.2019). גם בגין כך זכאי המשיב לפיצוי והייתי מציעה להעמידו
על סך של 40,000 ₪.

44. לכך נוסיף את הניכור ההורי שלא יכולה להיות מחלוקת של ממש שהמערערת הסיתה את
הקטין כנגד אביו (ראו למשל דברי העובדת הסוציאלית בתסקיר כבר בפברואר 2013) והפיצוי
בגין כך יועמד על 30,000 ₪ ובכך הפיצוי הוא על הצד הנמוך. ראו לעניין זה פסק דינו של
חברי, השופט נפתלי שילה בתמש (ת"א) 3970-06-15 פלוני נ' פלונית 26.8.2016, אשר פסק
סך של 36,000 ₪ וכן ראו סקירת הפסיקה בפסק דינו של סג"נ נמרוד פלקס תמש (י-ם)
48008-03-19 פלוני נ' אלמוני (28.8.2020) בסעיף 68 לפסק הדין.

45. כאשר מביאים בחשבון את כל העוולות שנעשו למשיב נראה כי אכן הפיצוי שנפסק לו הוא
על הצד הנמוך, אך משהמשיב לא הגיש ערעור שכנגד הרי שבוודאי יש מקום לאשר את
הסכום במלואו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

סוף דבר

46. הערעור נדחה.

47. המערערת תשלם הוצאות הערעור בסך של 30,000 ₪.

48. הפיקדון, שהפקידה המערערת להבטחת הוצאות המשיב, על פירותיו, ישולם למשיב
באמצעות בא כוחו על חשבון ההוצאות שנפסקו.

עינת רביד, שופטת

כבוד השופט שאול שוחט, סג"נ-אב"ד :

אני מסכים לתוצאה של פסק הדין.

אף אני מסכים כי בהתחשב בהיקף העוולות שביצעה המערערת ובחומרתן, הסכום הכולל שנפסק
הינו סכום סביר ביותר. אוסיף ואומר, כערכאת ערעור, כי גם אם הסכום היה נפסק בגין הניכור
ההורי ולשון הרע בלבד, הייתי מותיר את פסק הדין על כנו.

שאול שוחט, שופט
סג"נ-אב"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 63448-06-20 פלונית נ' פלוני

כבוד השופט נפתלי שילה:

אני מסכים שיש לדחות את הערעור וזאת אף ללא צורך בכימות סכום הפיצוי בגין כל אחת מהעוולות בנפרד. הסכום הכולל שקבע ביהמ"ש קמא, בהתחשב בהיקף העוולות שביצעה המערערת ובמיוחד חומרתן, הוא סכום סביר ביותר לאור הנזק המשמעותי שגרמה המערערת למשיב. "ממעוף הציפור", פיצוי בסך של 150,000 בגין ניכור הורי מתמשך שהביא לנתק מוחלט בין אב לבנו ושכלל אף פרסום לשון הרע, משקף את חומרת הנזק שגרמה המערערת למשיב.

נפתלי שילה, שופט

הוחלט בהתאם לפסק דינה של השופטת רביד.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ב אלול תשפ"א, 30 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, שופט

עינת רביד, שופטת

שאול שוחט, שופט
סג"נ-אב"ד